

16 niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: Nie wstydz się, lecz opowiadaj innym o Bogu

Tekst: 2 Tm 1,7-10 – napomnienie do gorliwości i wytrwania w wierze

Dz 18,1-11,18-28 Paweł w Koryncie

Wiersz: „Nie bój się, lecz mów i nie milcz.” Dz 18,9b

Cele:

- Dziecko poznało historię Pawła, Akwili i Pryscylli oraz Apollosa
- Dziecko zostało zachęcane, by innym ludziom opowiadać o Panu Bogu
- Dziecko wie, dlaczego ważne jest mówienie innym ludziom o Panu Bogu

I. Wstęp

Nie wstydz się Pana Jezusa

Pomoce: Biblia, zdjęcie sportowca, lekkoatletki: Anity Włodarczyk

Ewangelia dla sportowca i kibica, Edycja Świętego Pawła, Częstochowa 2012.

(informacja dla osoby prowadzącej: można zaprezentować dzieciom krótki filmik z olimpiady prezentujący rzut młotem Anity Włodarczyk – źródło: www.youtube.com/watch?v=BHTfeq5vi4Y – lub przygotować jej zdjęcie)

Przebieg:

Witam was bardzo serdecznie na dzisiejszej szkółce, cieszę się, że jesteście. Mam do was ważne pytanie: Czy wiecie co to znaczy wstydz się? (*odpowiedzi dzieci*) Wstydz się to odczuwać onieśmienie. Ze wstydu można się rumienić i często ma się ochotę gdzieś schować. Z jakiego powodu wstydzimy się? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, wstydzimy się, bo boimy się, że zostaniemy przez innych wyśmiani za to, co powiemy lub zrobimy.

Posłuchajcie teraz proszę króciutkiego fragmentu z Biblii, gdzie również pada słowo „wstydz się”. Bądźcie uważni, żebyście wiedzieli o czym będzie mowa. (*2 List do Tymoteusza 1,7-8 czyta osoba prowadząca lub ochotnik z grupy*) Te słowa napisał Paweł do Tymoteusza. Czego Tymoteusz ma się nie wstydz się? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, Tymoteusz jest zachęcany przez Pawła, żeby nie wstydz się przyznawać do Pana Jezusa, opowiadać o Nim innym ludziom i też żeby nie wstydz się Pawła, który mu opowiedział o Panu Jezusie. Dlaczego Paweł pisze takie słowa? Kiedy żył Tymoteusz, wielu ludzi było przeciwnych Panu Jezusowi. Co więcej, gdy ktoś wyraźnie powiedział, że wierzy w Pana Jezusa, to mógł zostać nie tylko wyśmiany, ale również skazany na więzienie. Dlatego, tym bardziej Tymoteusz potrzebował zachęcenia do tego, żeby się nie wstydz się i nie bać się mówić innym ludziom o Panu Bogu.

Również i dziś wiele osób wstydz się przyznawać do tego, że wierzą w Pana Boga. Boją się usłyszeć np.: „Nie bądź głupi, Boga nie ma!” albo „Bóg to bajka, tylko słabi w Niego wierzą!”. Pewna kobieta tak bardzo kocha Pana Boga, że nie boi się otwarcie mówić o swojej wierze. Słyszeliście o Anicie Włodarczyk? (*osoba prowadząca pokazuje jej zdjęcie lub filmik*) Czy wiecie kim ona jest? (*odpowiedzi dzieci*) Anita Włodarczyk to polska lekkoatletka i rekordzistka świata w rzucie młotem, oraz mistrzyni olimpijska z Rio 2016. Dzięki swojemu sukcesowi jest bardzo znana w Polsce i na świecie! Udziela wywiadów w telewizji, piszą o niej w gazetach. Mimo swojej sławy, ona nie wstydz się mówić o tym, jak ważny jest dla niej Pan Bóg. Posłuchajcie proszę tego, co powiedziała: „*Moje życie to życie na walizkach. Wyjazdy na zgrupowania, meetingi na całym świecie...Mówi się, że sportowiec na nic nie ma czasu, jednak ja potrafię codziennie poświęcić czas Bogu w modlitwie (...) Wierzę w Boga, kocham Go, jestem Mu oddana. (...) W moim życiu było kilka sytuacji, w których szczególnie odczuwałam obecność Boga i w wielu przypadkach czułam, że mi pomógł. Wiem, że był przy mnie nie tylko w chwilach ciężkich, ale również tych pięknych.(...) Stwierdzam, że jeżeli chcesz coś w życiu osiągnąć, to musisz włożyć serce w to co robisz i potrzebna jest wytrwałość. Trenowanie sprawia mi przyjemność, mogę robić to co lubię i nigdy nie idę na trening z przymusu. Każdy sukces motywuje mnie jeszcze bardziej do ciężkiej pracy. Kiedy natomiast przychodzą trudne chwile, jak porażki, kontuzje, to wtedy mówię sobie, że każdego to musiało spotkać, i wiem, że będzie jeszcze*

dobrze, ale to dzięki temu, że patrzę optymistycznie na życie. Każda porażka uczy pokory, ale jednocześnie jest dla mnie motywacją do tego, żeby powrócić na szczyt.” (z „Ewangelia dla sportowca i kibica”, wyd. św. Pawła, Częstochowa 2012)

Podsumowanie:

Anita Włodarczyk, rekordzistka świata i złota medalistka olimpiady w Rio w rzucie młotem, głośno mówi o Panu Bogu. Nie wstydzi się otwarcie wyznawać, jak On jest dla niej ważny i jak bardzo Go kocha. Za moment poznamy jeszcze kilka osób. Czy Pan Bóg był dla nich ważny? Czy potrafili z odwagą mówić innym ludziom o Panu Bogu czy może wstydzieli się i nie chcieli przyznawać się do wiary w Niego? Jak było? Posłuchajcie, proszę.

II. Szkołka

Pomoce: Biblia, prezentacja do opowiadanej historii (*informacja dla osoby prowadzącej: można skorzystać ze zdjęć z poniższych stron: www.freebibleimages.org/illustrations/paul-corinth/ www.freebibleimages.org/illustrations/paul-ephesus-antioch/*)

Przebieg:

1. Paweł opowiada o Panu Jezusie – zanim zdradzę wam, kim jest pierwsza osoba, spróbujcie sami zgadnąć jak się nazywa. Jego imię pojawiło się już dziś na szkółce co najmniej dwa razy i kończy się literą „ł”. Czy potraficie sobie je przypomnieć? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, tą osobą jest Paweł – ten sam mężczyzna, który pisał list do Tymoteusza. Paweł bardzo dużo podróżował i mówił innym ludziom o Panu Bogu. M.in. był w Atenach, potem udał się do Koryntu. (*osoba prowadząca pokazuje drogę z Aten do Koryntu*) W Koryncie spotkał człowieka o imieniu Akwila i jego żonę Pryscyllę, którzy podobnie jak Paweł, zarabiali na życie szyjąc namioty. Paweł więc nie tylko podróżował, lecz również pracował. Mimo, iż był zajęty nie zaniedbywał opowiadania innym ludziom o Panu Bogu. I tak w Koryncie, w każdy sobotę, czyli ostatni, siódmy dzień tygodnia, nauczał ludzi w synagodze. Czy ktoś z was wie, co to jest synagoga? (*odpowiedzi dzieci*) To dom modlitwy. Paweł przemawiał do zgromadzonych tam ludzi i odważnie opowiadał im o Panu Bogu zachęcając ich do wiary. Paweł kochał Pana Boga i był przekonany, że Bóg kocha jego. Skąd to przekonanie? Paweł doświadczył tego, że Pan Jezus przebaczył mu grzechy. On też uwierzył w to, że Pan Jezus umarł za niego na krzyżu, później zmartwychwstał i żyje i jest Bogiem, który jest przy nim każdego dnia. Paweł postrzegał Pana Boga jako najważniejszą osobę w życiu, dlatego chciał, żeby inni ludzie również w Niego uwierzyli. Czasy, w których żył Paweł były niebezpieczne dla ludzi, którzy otwarcie przyznawali się do Pana Boga. Dlatego on wiedział jak ważne jest udzielanie im wsparcia i zachęcenia do wiary. On sam też wiele razy musiał wykazać się odwagą i śmiało głosił o Panu Bogu. Dzięki wierze i wytrwałości Pawła wiele osób poznało miłość Pana Boga, również w Koryncie. Wśród tych osób, był też Kryspus – przełożony synagogi – i jego rodzina. W Koryncie Paweł przebywał jeszcze przez 1 rok i 6 miesięcy i mówił ludziom o Bogu. Potem popłynął razem z Akwilą i Pryscyllą do Efezu. Stamtąd Paweł sam popłynął do Cezarei. Wszędzie, gdzie się znalazł, nie wstydził się mówić innym ludziom o Panu Jezusie.

2. Inni też mówią o Panu Jezusie – obok Pawła byli też inni ludzie, którzy tak jak on, nie wstydzieli się opowiadać o Panu Bogu. Wśród nich był Apollos. Co jest o nim zapisane jest w Biblii? Posłuchajcie, proszę. (*Dz18,24 czyta osoba prowadząca lub ochotnik z grupy*) Apollos, jak przeczytaliśmy, był osobą wykształconą, dobrze znającą Pismo Święte. Podobnie jak Paweł, odważnie głosił innym ludziom o Panu Bogu, choć nie było to bezpieczne. Za przyznawanie się do wiary, Apollos nie tylko mógł zostać wyśmiany, ale również trafić do więzienia. Mimo tych zagrożeń, nie poddawał się. Wiedział, jak niesamowity jest Pan Bóg i dlatego nie mógł zachować Go tylko dla siebie. Chciał, żeby inni ludzie mogli Go poznać.

III. Zakończenie

Znacie takie określenie: „reakcja łańcuchowa”? Mieliśmy z nią do czynienia w dzisiejszej historii: najpierw Paweł opowiadał innym ludziom o Panu Jezusie. Potem oni, gdy uwierzyli, nie zatrzymywali Pana Boga tylko dla siebie. Przekazywali dalej tę radosną wiadomość o miłości Pana Jezusa i o możliwości przebaczenia grzechów. Paweł, Akwila, Pryscylla i Apollos nie wstydzieli się Pana Jezusa. Ty i ja możemy być częścią tego łańcuszka i mówić innym ludziom – rodzicom, dziadkom, kolegom i koleżankom – o Panu Jezusie. Za to, jak na razie, nie spotka nas więzienie, choć czasem

ktoś może nas nie zrozumieć. Jeśli jednak Pan Jezus jest twoim przyjacielem, to nie chowaj tej relacji w tajemnicy przed innymi. Mów o Nim, żeby i oni mogli w niego uwierzyć i doświadczyć, jak On bardzo ich kocha. Mam nadzieję, że dzisiejsze przykłady będą dla nas zachęceniem i do dbania o relację z Panem Jezusem i też do mówienia innym ludziom o tym, kim On jest.

1. Wiersz biblijny

Nie bój się, lecz mów i nie milcz. Dz 18,9b

Pomoce: każde słowo zapisane na osobnej kartce.

Przebieg:

Wytłumaczyć wiersz

Czego ludzie się boją lub czego wy się boicie? (*odpowiedzi dzieci*) Boimy się różnych rzeczy, osób, sytuacji. W wierszu, który dzisiaj poznamy, Pan Bóg wyraźnie mówi: Nie bój się! Nie bój się, nie milcz, lecz mów. Co mamy mówić? Mamy mówić o Panu Bogu, o Jego Synu, Panu Jezusie, o tym, że nas kocha, że za nas zmarł na krzyżu i też zmartwychwstał, że żyje i chce być naszym przyjacielem.

Przeczytajmy proszę ten wiersz razem. Teraz, każdy po kolei powie jedno, kolejne słowo wiersza odwracając się do osoby stojącej po prawej stronie. Pierwsza osoba odwraca się więc do stojącej obok i mówi „Nie”. Następnie druga osoba, odwraca się do sąsiadki/sąsiada stojącej/stojącego po prawej stronie i mówi drugie słowo wiersza, czyli „bój”. I tak po kolei, aż do końca wiersza. (*informacja dla osoby prowadzącej: w taki sposób powtarzamy parę razy, aż każda osoba powie każde słowo*)

2. Prace plastyczne

A. Komu powiedziałem, kto mi powiedział – łańcuch

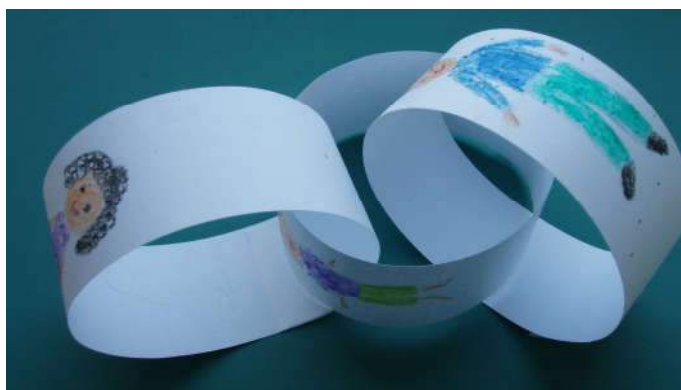
Pomoce dla dzieci z grupy młodszej: po 3 białe paski (białą kartkę, jej węższy bok, dzielimy na trzy części, wymiary każdego paska to: 7 cm na 29,5 cm), kredki, klej

Przebieg:

- rozdać dzieciom po trzy białe paski
- poprosić je o narysowanie tego, komu mogą opowiedzieć o Panu Jezusie oraz kto im o Panu Jezusie opowiedział, np. mama, dziadek, kolega, przyjaciółka
- skleić paski tak, żeby powstał łańcuszek (*patrz zdjęcia nr 1, 2*)

Zdjęcie nr 1

Zdjęcie nr 2

B. Kto mi powiedział

Pomoce dla dzieci z grupy starszej: po 4 kolorowe paski (kolorowe kartki papieru dzielimy na cztery części, wymiary 5,2 cm, na 29,5 cm), mazak, klej

Przebieg:

- każdemu dziecku dać po 4 kolorowe paski
- poprosić je o napisanie na paskach komu mogą powiedzieć o Panu Jezusie lub kto im o Nim opowiedział
- skleić gotowe paski tak, aby powstał łańcuszek (*patrz zdjęcia nr 3,4*)

Zdjęcie nr 3

Zdjęcie nr 4